

[Indenrigsministeren]

Efter bistandslovens § 109 skal der iværksættes et samarbejde mellem en selvejende institution som den i spørgsmålet nævnte og det sociale udvalg i en klients opholdskommune. En kommune må derfor være berettiget til at fordrer, at oplysninger, som har direkte betydning for, at et sådant samarbejde kan gennemføres, registreres med institutionens bistand.

Hvis en klient ikke ønsker at give nødvendige oplysninger, må spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende kan optages på institutionen, afgøres på det foreliggende grundlag, hvilket kan være ensbetydende med, at vedkommende ikke kan optages.

Hvad særligt angår kravet om registrering af CPR-nummer bemærkes, at dette må betragtes som en særlig sikker identifikation af en person, men at identifikation også kan ske alene ved brug f.eks. af navn og adresse.

En kommunalbestyrelse er berettiget til at fordrer CPR-nummer opgivet til brug ved administration af sine enkeltsager, men dersom en person nægter at opgive nummeret, vil kommunen normalt kunne få dette tilvejebragt ved forespørgsel til folkeregisteret.

Spm. nr. 1181

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (14/8 80) af:

Mølgaard (DR):

»Kan ministeren bekræfte folketingsmedlem Mogens Camres udsagn om, at ministeren er enig med ham i det synspunkt, at Danmarks Radio i sin udsendelsesvirksomhed på ét område skal udøve en bevidst holdningsbearbejdelse af lyttere og seere fremfor at opfylde radiolovens krav til udsendelsesvirksomheden?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen er ministeren af Mogens Camre, MF, taget til indtægt for det i spørgsmålet refererede syn på Danmarks Radios forpligtelser med hensyn til udsendelsesvirksomhed.

Et sådant synspunkt kan – uanset holdning til den konkrete politik på det berørte område – kun fortolkes som ønske om brud på radiolovens forskrift om udsendelsesvirksomheden (alsidighed, oplysningsvirksomhed osv.), og spørgsmålet tilsigter derfor, at mini-

steren renser sig for en så alvorlig, indirekte anklage mod ministeren ad denne vej, medmindre ministeren foretrækker den måske mere umiddelbare vej: at anlægge injuriersag mod »formidleren« af ministersynspunkter, hvis ikke et ubetinget, offentligt dementi fra denne kan opnås.

Besvarelse (27/8 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

I begrundelsen for spørgsmålet henviser Mølgaard til oplysninger i dagspressen om, at medlem af folketinget Camre skal have taget mig til indtægt for det synspunkt, at Danmarks Radio bør udøve en holdningsbearbejdelse af lyttere og seere i sin udsendelsesvirksomhed.

Som minister for Danmarks Radio er jeg naturligvis bekendt med og indstillet på at overholde radiolovens § 7 og dennes krav om den størst mulige alsidighed i programudbuddet og § 9, stk. 2, hvorefter radiatorådet har den endelige administrative afgørelse i sager, der vedrører Danmarks Radios programvirksomhed.

Spm. nr. 1182

Til *finansministeren* (14/8 80) af:

Poulsen (FP):

»Vil ministeren omgående klart og tydeligt meddele post- og telegrafvæsenet samt DSB, at de 16.000 fridage, de to etater har årligt til organisationsarbejde, hurtigst muligt falder bort?«

Begrundelse

Det oplyses i Jyllands-Posten den 13. august, at statsrevisorerne har krævet generelle retningslinjer udarbejdet for de 16.000 fridage, som de to etater post- og telegrafvæsenet samt DSB har fået bevilget årligt til organisationsarbejde. I tider, hvor befolkningen dagligt må leve med store postforsinkelser, og hvor togene ofte bliver aflyst på grund af manglende personale, er der kun ét at gøre med de mange fridage, som personalet får til noget, der er fritidsarbejde, nemlig at stryge disse dage omgående.

Besvarelse (22/8 80):